

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἰσοδω τοῦ Ἑλλή. ^{Σ. Δαμ. ἀρ. 122}
 σφόντου ἵνα τῇ λαμβάνου ἕκαστο ἢ πολλ. ^{Πόλις ἢ}
 αὐτῇ. Ἄν τῇ Κριδῶνι ἢ το ἢ ποσὶρα ὄνομα. ^{Θίσμα}
 οἶα τῇ Καλλιπόλει, ὅσαρ δὲ γαίνεται ἀ- ^{Θρακίη}
 κριβὲς, ἀ' οὐ ἢ ὁ ἑλγ. Βυζάντιος ἢ πρὸ ^{ἢ Ἰωνίος}
 αὐτοῦ ὁ Πλίνιος μυχωρισμένους διασπαρά- ^{σπ. 122}
 νουσιν ἱματέρων, ὡς ἐν τῇ πορὶ Καλλιπό- ^{ἡδύται}
 λεως ἐνέχθη, δὲν ἕκαστο ὅσων μακρὰ ¹⁹²⁹
 ἔχοντα, ἀσείχους τῇ καρδίᾳ ὀδοῦμον.
 τὰ οὐδὲν ἀναγράφει δὲ τὸ τοῦ Σωκράτους ὡς με-
 μνη, δὲ τὸ ἀγόντα ἐν τῷ Ἑλληνοσκόπου πρὸς τῇ
 Πρωονίδει, μετὰ τῇ Κριδῶνι ἢ πορὶ τῇ Παυλίᾳ,³
 ὁμοίως δὲ ἢ τὸ τοῦ Σωκράτους χιῶν γράγοντος:

Εἴ ἐστι Κριδῶνι πόλις ἢ Παυλίᾳ.

γίγονται ἢ γαίνεται δὲ Μηλιάδων κλίσαι.

"Οὐκ ἔστιν ἔστι τὸν Μηλιάδων ποσειπυκροῦται
 ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἱστοριογράφου Ἑλλανί-
 νου, τοῦ Μελυχνναίου, διασωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρπο-
 κρατίωνος, ἀναγέροντος «Κριδῶνι μὲν πόλις τῇ ἐν Χερ-
 ρονήσῳ, μετὰ γὰρ Ἑλλανίαν ἐν πορὶ τῇ Πρωονίδει,
 ἔσθρος δὲ ἐν τῇ Κριδῶνι γαστρίᾳ καλοῦντο ὑπὸ

1. Ἐπὶ δὲ ἀρ. σ. 115. — Πλίνιος ἰσθ. ἀν. IV, 18.

2. ἑλγ. Βυζαντ. ἐν 2. «Κριδῶνι πόλις Ἑλληνοσκόπου, ὀδοῦμοντα
 • οὐδὲν ἀσείχους τῇ καρδίᾳ, τὸ ἔθνος Κριδῶσιος».

3. Σωκ. Πρ. 67. —

Κριδωλή.

Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μηλιάδου ἐνὶ παραγομένων». Ἀ-
ναγκαστὸν ἔδω, ὅτι ἢ ἡ πόλις αἶψα, ὡς καὶ αἱ καί-
τοις τῆς Θερωνίδου Χερρονήσου ἀποκρίσθαι ἀπὸ Ἀθη-
ναίων, οἵτινες πάντες ζωὴν διέσωσαν τὸ ἐδικαίον
περὶ αὐτῶν, ὡς ἰδίαν χώραν, διότι καὶ ὁ Δημοδότος
ἐν τῇ παρὰ Χριστοφάνου⁴ γέγραπται Ἀθηναίων «ὅτι
ἐπόρεκα τὴν ἐκείνων χώραν Κριδωλήν καὶ Ἐλαιούλα».
Νομίσματα ἀρχαιότατα τῆς Κριδωλῆς εἰκονίζουσι
μεγάλῃ θυμῷ καὶ ἄλλῃ Ἀθηναί⁵, οἱ δὲ
μαρτυροῦντες αὐτῇ ἀπομαρτυροῦν Κριδωλῆ⁶. Ὁ Γεωγρά-
φος Πτολεμαῖος⁷ ἀναφέρει δύο πόλεις τῆς Χερρονήσου, τὴν
Μάδαν καὶ τὴν Κριδίαν, ἀπὸ τῆς πρώτης δὲ φέρει
τὴν ἐκείνην πρὸς τὴν ἐν Χερρῶν Κριδωλήν, ἢ τὴν
παράλιον ἥτοι, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῆς πόλεως βορέ-
οδυτικῆς τῆς Ἐλαιούλας ἐν τῇ πόλει αὐτῇ τῆς
Χερρονήσου Κριδίαν. (Παρὰ Στράβων⁸ ἐκρίνεται ὅτι καὶ
ἐν Ἀναπανάξῃ ἐκρίνεται «Κριδωλή δ' ὁμώνυμος πόλις
καὶ ἐν τῇ Θερωνίδου Χερρονήσῳ».

4. Δημοδ. XXIII, 672.

5. Head - Σελυρῶν ἐνδ. ἀν. (Τομ. Α. σ. 329

6. Στράβ. Βοιωτ. ἐν 2.

7. Κ. Πτολεμ. Γεωγρ. Γ, 16, § 4.

8. Στράβ. I, 459.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ τῶν Ἑλλήνων **Δ. Ζωγράφου**
 παύσαντος ἵνα τῇ λαμπρότητι ἑαυτοῦ ἢ πῶς **Παύλου**
 αὐτῇ. Ἄν μὴ Κριθώτῃ ἦτο ἡ ἐποικία ὄνομα. **Θίωμα**
 οἷα τῇ Καλλιόχῃ, ὅπου δὲ γαῖανται ἀ- **Θρακίᾳ**
 κριβὲς, ἀπ' οὗ ἡ ὀλίγη Βυζάντιος ἢ πρὸς **ἡ Ἰωνίος**
 αὐτοῦ ὁ Πλίνιος μνημονεύει διασπαρά- **συ. 122**
 νουσαν ὑπερέχει, ὡς ἐν τῇ ἐπὶ Καλλιό- **ἡδύται**
 χῃ ἐκχέου, δὲν ἑαυτοῦ ἡμετέρας **1929**

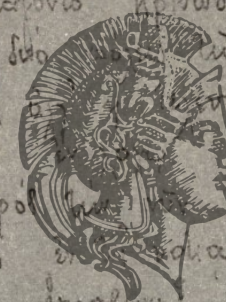
Ἰωνίας, ἀσχοῦντος τῇ Κριθῇ ὁδοῦναι. **.....**
 τὰ σάββατα ἀναγινώσκοντες τοῦ Σωτήρος ὡς κα-
 τὰ τὴν ἀρχαίαν ἀνάστασιν. **ΔΕΛΦΟΝ**
 Προσκύβει, μετὰ τὴν Κριθῇ ἢ ἀπὸ τῆς Παυλίας;
 ὁμοίως δὲ ἡ ἱστορία τοῦ ἀρχαίου χιού προέχοντος.

Εἰς ἱστορίᾳ Κριθῇ ποιεῖ τὴν Παυλίαν.
 γίγονται ἢ γαῖαντες δι' Μηλιάδην κλίσαι.
 Ὅτι κλιμαῖα ἔσχε τὸν Μηλιάδην ἀποσπεντροῦται
 ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ἀρχαιολόγου ἱστοριογράφου Ἑλλαν-
 τινου τοῦ Μελωχναίου, διασωθεῖσαν ὑπὸ τῷ Ἀρπο-
 κράτειρος, ἀναγινώσκοντες « Κριθῇ μὲν ὡς ἐν τῇ ἐν Χερ-
 ρονήσῳ, κατὰ γὰρ Ἑλλαντικὴν ἐν τῇ ἐπὶ Τρωάδιν,
 Ἐφορὸς δὲ ἐν τῇ ἐπὶ τῇ γαῖαν αὐτῇ καλοῦντοῦναι ἵνα

5. Ἐπὶ δὲ σ. 115. — Πλίνιος ἱστ. ἀν. IV 18.
 6. Δελφ. Βυζαντ. ἐν 2. « Κριθῇ ποιεῖ Ἑλλαντικόν, ὁδοῦναι
 σάββατα ἀναγινώσκοντες τῇ Κριθῇ, τὸ ἑθνικὸν Κριθῶταδον.
 7. Ζωγράφου. 67. —

Κριδωτή.

Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μελιάδου τῆς παραγομένης. Ἡ-
 ρακλειδῶν ὅδω, ὅτι ἡ ἡρώς αἶμα, ὡς καὶ αἱ ὡρί-
 σαι καὶ θράνηες Χερρονήσου αἰσῶν ὅτι ἀπὸ Ἀθη-
 ναίων, οἵτινες ἀνέστησαν διὰ τὸν πόλεμον καὶ ἐδεδίκασαν
 περὶ αἰῶν, ὡς ἴδμεν χωρίων, διὰ καὶ ὁ Διμοσθένης
 ἐν τῇ πρὸς Ἀριστοφάνους γένει τοῖς Ἀθηναίοις καὶ
 ἀπόστοκα τῶν ἀνέμων χωρίων Κριδωτῶν καὶ Ἑλαιούλων.
 Νομίσματα ἀρχαιότερα τῆς Κριδωτῆς εἰκονίζουσι
 μεγάλῃ θυμῷ καὶ ἄλλῃ Ἀθηνᾷ, ὅτι δὲ
 μαρτυροῦν αὐτῇ ἀνθρωπίνῳ Κριδωτῶν. Ὁ Γεωγράφος
 Πτολεμαῖος ἀναφέρει ὅτι καὶ τῆς Χερρονήσου, τῆς
 Μάδου καὶ τῆς Κριδωτῆς. Ἡ Ἑλαιούλα δὲ ὡρεῖται
 ἀκακῆς καὶ ἀκακῆς καὶ ἀκακῆς καὶ ἀκακῆς καὶ ἀκακῆς
 ὡρεῖται ἡρώ, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἡρώς καὶ τῆς ἡρώς
 ὡρεῖται τῆς Ἑλαιούλων καὶ τῆς Ἑλαιούλων καὶ τῆς
 Χερρονήσου Κριδωτῆς. (Πρὸς Ἀριστοφάνους ἐν τῇ
 ἐν Ἀνακρίωνι ἐκείνῃ καὶ Κριδωτῇ δ' ὡρεῖται ποτὶ καὶ
 τῆς ἐν τῇ Θράκῃ Χερρονήσου.)

4. Διμοσθ. XXIII, 672.
5. Head - Διμοσθ. τὸν ἰνδ. αὐ. Τόμ. Α. σ. 329
6. Πλ. Βοταν. ἐν 2.
7. Κ. Πλ. Γεωγ. I, 16, § 4.
8. Διμοσθ. I, 459.